

Когато го по-добъръ разглѣдахме, знамето излѣзе е старо байраче, и генерала намѣри за неприлично да се пра нае то за воененъ трофей. Добъръ и практично постигна Челяевъ, че откачилъ отъ турцитѣ нѣколко десетини гове и нѣколко стотинъ овце; тѣхъ ги раздѣлиха и дадоха на първата дружина, която е участвувала въ командировката така и на другитѣ дружини, които биле останале въ Котелъ.

Вечерта прекарахме наедно съ докторъ Бонева и макина Хаджи Вълка съ доста интересни приказки. Той между другото разказа, че слѣдъ Еленския бой Сулейманъ паша оставилъ въ Котелъ гарнизонъ, подъ началството на стария генералъ Керимъ паша. По думитѣ на Вълка, Керимъ паша билъ човѣкъ твърдѣ добъръ и добросъвѣстенъ, държалъ войската си въ примѣрна дисциплина и рѣдъ, а за да нѣма сблъсквания съ жителитѣ, отдръпналъ лагера вѣнъ отъ града. «Ще ли повѣрвате?» казваше Вълко,» че на съ съ ни не ни отегчаваха, турцитѣ си сами даже дървата съчеха си ги носеха на рамо чакъ въ лагера! «За заминуването на Сулейманъ паша прѣзъ града, Вълко разказваше, че вси-кото население на града треперало, когато узнало, че той ималъ намѣрение, прѣди да се начене Еленското нападане да се спре за кжсо време въ Котелъ. Нъ Сулейманъ паша не се спиралъ въ Котелъ, а заминалъ съ адютантина си въ една каляска и, като видѣлъ депутация отъ гражданитѣ вѣнъ отъ града, заповѣдалъ да спрѣтъ конетѣ, погледналъ изъ прозореца на каляската си и казалъ: «А! Котелъ си още на мѣстото! Хубаво гледайте!» Слѣдъ това направилъ малкъ единъ поклонъ къмъ прѣдставителитѣ на града и се опжтилъ за по-нататъкъ. Хаджи Вълко потвърждава че за нападането на Маренската позиция и Елена, послужило било шпионството на единъ избѣгнълъ полякъ, сълдатинъ отъ Сѣвския полкъ, който и обадилъ численността и расположението на нашата войска.» Дълго време Сулейманъ паша не вѣрвалъ, нъ поляка разжскалъ руския си мундиръ

*) Избѣгале сж биле всичко трима — единъ полякъ и двама тураре, нъ послѣднитѣ и двамата биле по пжти убити, а поляка се щастливъ отжрвалъ.